

UZASADNIENIE

Na mocy decyzji z dnia 15.07.2019r. oznaczonej numerem (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił K. J. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 10.12.2018r., wskazując, że przyczyną dolegliwości, które wystąpiły w dniu 10.12.2018r. było schorzenie samoistne utrwalone od 2016r..

Ubezpieczona K. J. wniosła odwołanie od ww. decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 15.07.2019r., nr (...), odmawiającej jej jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku. Podała, że w roku 2016 przebywała na krótkotrwałym zwolnieniu lekarskim – siedmiodniowym – z uwagi na kolano lewe, związane z zapaleniem więzadeł. Zaznaczyła, że schorzenie to zostało całkowicie wyleczone i do dnia wypadku nie odczuwała żadnych dolegliwości z tego tytułu.

K. J. podała również, że na zwolnieniu lekarskim spowodowanym wypadkiem przebywała od dnia 10.12.2018r. do 28.05.2019r. Podkreśliła, że doznany uraz w znacznym stopniu ogranicza jej sprawność ruchową. Wskazała, że na skutek ww. wypadku doznała skręcenia kolana lewego, uszkodzenia łąkotki przyśrodkowej kolana lewego.

Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. (ZUS), w odpowiedzi na odwołanie wniosł o jego oddalenie.

Uzasadniając wskazał, że z treści stanowiska Głównego Lekarza Orzecznika z dnia 18.02.2019r. oraz z analizy dokumentacji medycznej wynika, że przyczyna dolegliwości było schorzenie samoistne, utrwalone przed zdarzeniem mającym miejsce w dniu 10.12.2018r.

Organ rentowy wskazał również, że w dokumentacji znajdującej się w pliku akt orzeczniczych zamieszczono informacje dotyczące urazu stawu kolanowego lewego, do którego doszło w dniu 10.12.2016r. oraz że stwierdzono: „ból, obrzęk i ograniczenie ruchomości w stawie kolanowym lewym”. Stąd organ rentowy uznał, że schorzenie stwierdzone u K. J. ma charakter samoistny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. J. ma 45 lat. Na dzień 10.12.2018r. pozostawała w zatrudnieniu w Szkole Policji w S. – Sekcji Żywnościowej, na stanowisku: pomoc kuchenna. Pracowała w systemie trzymianowym.

Bezsporne.

W dniu 10.12.2018r. prace rozpoczęła o godz. 4:00. Po wejściu na teren zakładu pracy, udała się do budynku Sekcji Żywnościowej, mieszczącego się przy ul. (...), a następnie do znajdującego się na parterze pomieszczenia socjalnego, celem przebrania w odzież i obuwie robocze. Udała się następnie do pomieszczeń na pierwszym piętrze, celem przygotowania śniadania. W trakcie wykonywania zadań K. J. położyła brudne bemary na wózek kelnerski i pchając go udała się do pomieszczenia zmywalni. W tymże pomieszczeniu, chcąc ustawić wózek przy zlewozmywakach, silnie skręciła nim w lewą stronę i pchnęła go do przodu stawiając swoją lewą nogę w miejscu, gdzie znajduje się kratka ściekowa. W tym momencie noga zatrzymała się gwałtownie i wygięła w stawie kolanowym do wewnątrz. K. J. nagle poczuła ból i „przeskoczenie” oraz ograniczenie ruchomości. Po opróżnieniu wózka kelnerskiego z bemałów, opuściła pomieszczenie zmywalni, chcąc wrócić do pomieszczenia, gdzie przygotowuje się wędlinę. W czasie, kiedy szła przez obszar stołówki, w momencie skierowania się w prawą stronę i wejścia do docelowego pomieszczenia, stawiając krok poczuła jak w stawie kolanowym lewej nogi znowu coś „przeskoczyło”, zaś odczuwany ból nasilił się. Wówczas K. J. straciła równowagę i zaczęła mocno utykać na tę nogę. W związku z nasileniem bólu, „opuchlizną i problemem z poruszaniem się, następnego dnia nie przystąpiła do pracy i udała się do lekarza.

Powołany przez pracodawcę zespół powypadkowy uznał, że ww. zdarzenie jest wypadkiem przy pracy.

Dowód: akta organu rentowego – Protokół Nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy – k. 3-4.

Lekarz Orzecznik ZUS w treści opinii z dnia 10.07.2019r. stwierdził, że schorzenie utrwalone jest od 2016r.

Dowód: akta organu rentowego – opinia lekarska z dnia 10.07.2019r. – k. 22.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. nie uznał ww. zdarzenia z dnia 10.12.2018r., jakiemu uległa K. J., za wypadek przy pracy wobec ustalenia, że schorzenie jest utrwalone od 2016r., a zatem brak urazu.

Dowód: akta organu rentowego – notatka w sprawie ustalenia uprawnień do świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego – k. 23-23v.

Na mocy decyzji z dnia 15.07.2019r. oznaczonej numerem (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił K. J. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu ww. wypadku z dnia 10.12.2018, z uwagi na ustalenie, że przyczyną dolegliwości, które wystąpiły w dniu 10.12.2018r. było schorzenie samoistne utrwalone od 2016r.

Dowód: akta organu rentowego: decyzja odmowna z dnia 15.07.2019r. – k. 24.

U K. J. rozpoznano: skręcenie kolana lewego z uszkodzeniem łąkotki przyśrodkowej kolana lewego.

W wyniku wypadku w dniu 10.12.2018r. K. J. doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%. Stan ten najpełniej opisany jest w punkcie 156 tabeli procentowego uszczerbku na zdrowiu.

Istniejący duży zanik mięśnia czworogłowego oraz ból kolana przy ruchach maksymalnych skutkują 5% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu

Praca wykonywana przez K. J. w tym okresie nie mogła być przyczyną choroby. Przyczyną choroby było zdarzenie w pracy opisane przez K. J..

Obraz (...) z dnia 28.12.2018r. wskazuje na uszkodzenie łąkotki kolana lewego, co zostało potwierdzone w wykonanej artroskopii kolana z dnia 25.02.2019r.

Dowód: pisemna opinia z dnia 17.12.2019r. sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu ortopedii – k. 10-10. akt sprawy; opinia uzupełniająca z dnia 05.06.2020r. – k. 27.

U K. J. rozpoznano uraz skrętny kolana lewego z uszkodzeniem łąkotki przyśrodkowej powikłany wysiękowym zapaleniem stawu.

W wyniku wypadku w dniu 10.12.2018r. K. J. doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%. Stan ten najpełniej opisany jest w punkcie 156 tabeli procentowego uszczerbku na zdrowiu.

Po urazie w 2016r. i leczeniu K. J. powróciła do pełnej sprawności.

Do dnia ponownego urazu w 2018r. bra w dostarczonej dokumentacji medycznej wpisów, z których wynikałoby, że K. J. byłaby leczona z powodu następstw tego urazu.

Charakterystyczne dla uszkodzenia łąkotki są np. objawy łąkotkowe, wysiękowe zapalenie stawu itp., co można znaleźć w dokumentacji medycznej po 10.12.2018r. Istotnym potwierdzeniem uszkodzenia łąkotki po tym urazie jest również zabieg artroskopii wykonany po 2 miesiącach od ponownego urazu.

Dowód: pisemna opinia z dnia 18.11.2020r. sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu ortopedii – B. Ł. – k. 48-48v.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. jest zasadne, a zatem zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie sporna między stronami była kwestia, czy ubezpieczona w dniu 10.12.2018r. doznała urazu, czy uszkodzenie stawu kolanowego lewego jest wyłącznie konsekwencją schorzenia samoistnego, a jeżeli tak, to jakiego, czy też praca wykonywana przez ubezpieczoną w tym dniu mogła być przyczyną choroby, przyczynić się do wcześniejszego ujawnienia choroby, bądź ją pogłębić, a jeżeli schorzenie nie jest wyłącznie konsekwencją schorzenia samoistnego, to w jakiej wysokości stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu doznała ubezpieczona w wyniku pracy wykonywanej tego dnia oraz na czym polega ten uszczerbek i ile procent wynosi.

Zgodnie z przepisem art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. 2009 r. Nr 167, poz. 1322) – zwanej dalej „Ustawą wypadkową” – ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie (ust. 3).

Natomiast w myśl art. 12 ust. 1 powyżej wskazanej ustawy wypadkowej, jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20 % przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Ww. decyzją organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do wskazanego świadczenia z uwagi na ustalenie, że przyczyną dolegliwości, które wystąpiły w dniu 10.12.2018r. było schorzenie samoistne utrwalone od 2016r.

Dla rozpoznania niniejszej sprawy niezbędne było zatem posiadanie wiadomości specjalnych, dlatego też Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii, co uczynił w oparciu o przepis art. 278 k.p.c.

Opinia sądowo – lekarska sporządzona została przez lekarza specjalistę w oparciu o dokumentację medyczną znajdującą się w aktach ZUS oraz badania ubezpieczonej.

Z treści opinii biegłego wynika, iż u K. J. rozpoznano: skręcenie kolana lewego z uszkodzeniem łąkotki przyśrodkowej kolana lewego. Odpowiadając na pytania Sądu biegły wskazał, że w wyniku wypadku w dniu 10.12.2018r. K. J. doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%. Stan ten najlepiej opisany jest w punkcie 156 tabeli procentowego uszczerbku na zdrowiu. Z opinii wynika, że istniejący duży zanik mięśnia czworogłowego oraz ból kolana przy ruchach maksymalnych skutkują 5% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Biegły zaznaczył w opinii, że praca wykonywana przez K. J. w tym okresie nie mogła być przyczyną choroby. Wskazał, iż przyczyną choroby było zdarzenie w pracy opisane przez K. J.. Z uwagi na zarzuty do opinii wniesione przez organ rentowy, Sąd przeprowadził również dowód z opinii uzupełniającej. Biegły ustosunkowując się do zastrzeżeń ZUS opiniował, iż z treści opinii wynika, że obraz (...) z dnia 28.12.2018r. wskazuje na uszkodzenie łąkotki kolana lewego, co zostało potwierdzone w wykonanej artroskopii kolana z dnia 25.02.2019r. (vide: pisemna opinia z dnia 17.12.2019r. sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu ortopedii – k. 10-10. akt sprawy; opinia uzupełniająca z dnia 05.06.2020r. – k. 27).

Z uwagi jednak na okoliczność, że organ rentowy zgłaszał nadal zarzuty do ww. opinii, Sąd zmierzając do wnikliwego rozpoznania niniejszej sprawy przeprowadził nadto dowód z opinii innego biegłego sądowego z zakresu ortopedii. I tak, z opinii tej wynika, że u K. J. rozpoznano uraz skrętny kolana lewego z uszkodzeniem łąkotki przyśrodkowej powikłany wysiękowym zapaleniem stawu. Opiniując biegły podał, że w wyniku wypadku w dniu 10.12.2018r. K. J. doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%. Stan ten najlepiej opisany jest w punkcie 156 tabeli procentowego uszczerbku na zdrowiu. W ocenie biegłego, po urazie w 2016r. i leczeniu K. J. powróciła do pełnej sprawności. Nadto, biegły zaznaczył, że do dnia ponownego urazu w 2018r. brak w dostarczonej dokumentacji medycznej wpisów, z których wynikałoby, że K. J. byłaby leczona z powodu następstw tego urazu.

Nadto, z treści opinii tej wynika, że charakterystyczne dla uszkodzenia łąkotki są np. objawy łąkotkowe, wysiękowe zapalenie stawu itp., co można znaleźć w dokumentacji medycznej po 10.12.2018r. Opiniując biegły wskazał nadto, że

istotnym potwierdzeniem uszkodzenia łąkotki po tym urazie jest również zabieg artroskopii wykonany po 2 miesiącach od ponownego urazu (vide: pisemna opinia z dnia 18.11.2020r. sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu ortopedii – B. Ł. – k. 48-48v.).

W ocenie Sądu należy stwierdzić, że ww. opinie biegłych spełniają wymogi fachowości, rzetelności i są logiczne. Wnioski zawarte w opiniach zostały uzasadnione w sposób jasny i jednoznaczny. Ponadto opinie zostały sporządzone przez lekarzy specjalistów, a zatem zawarte w nich twierdzenia są poparte wieloletnią, specjalistyczną wiedzą na wysokim poziomie. Dlatego też, Sąd przyjął ww. opinie z zakresu ortopedii, jako podstawę poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych, co do stanu zdrowia ubezpieczonej i jego powiązania z wypadkiem. Co więcej, ww. opinie biegłych są ze sobą zbieżne.

Zważyć też należy, że zgodnie z art. 233 § 2 k.p.c. opinia biegłego podlega ocenie sądu, ale w zakresie mocy przekonywującej rozumowania biegłych i logicznej poprawności wyciągniętych wniosków.

Dlatego wartość każdej opinii musi podlegać ocenie obejmującej prawidłowość logicznego rozumowania.

Sąd natomiast nie może wchodzić w zakres merytorycznej wiedzy biegłych. Sąd nie może nie podzielać merytorycznych poglądów biegłego (biegłych), czy zamiast nich wprowadzać własne stwierdzenia. Stanowisko Sądu w tym zakresie zgodnie jest z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 19.12.1990 r., I PR 149/90,OSP 1991, nr 11-12,poz. 300.

Podkreślenia wymaga nadto okoliczność, że również do drugiej opinii sporządzonej przez innego biegłego tej samej specjalizacji, organ rentowy złożył zarzuty, wnosząc o sporządzenie opinii uzupełniającej. W treści zarzutów ZUS nie przywołał jednak żadnych nowych okoliczności, których biegli nie uwzględniliby w swych opiniach. Co więcej, treść zarzutów stanowiła w zasadzie jedynie polemikę z wnioskami biegłego. Z tych też przyczyn Sąd na mocy postanowienia z dnia 9.02.2021r. pominął wniosek dowodowy organu rentowego o przeprowadzenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłego z zakresu ortopedii, jako zmierzający jedynie do przedłużenia postępowania (k. 61).

Zważywszy na ww. okoliczności sprawy, stanowiska stron, przeprowadzenie postępowania dowodowego w całości, ustalenie wszelkich istotnych dla sprawy okoliczności, Sąd skierował sprawę do rozpoznania na posiedzeniu niejawnym.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd uwzględnił odwołanie ubezpieczonej i zmienił w całości zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej K. J. prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 4.585,00 zł z tytułu 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 10.12.2018r.